

උපේක්ෂා සේනානායක

අප විසින් සාලය ලෙස භාවිතයට ගනු ලබන කුඩා ඉඩින් , මනේ පාඩම් මේසයන් වෙන් කළ දොරස් තිරය අතරින් මට පෙනුණේ මිදුලට ගොඩ වෙත යූයා අක්කය. වෙනදාට පිහි තිබෙන කොටසක සිනාව අතුරුදන් වී ඒ වෙනුවට කෝපයක් ඇතිව මුහුණට ආරෑඩ් වී තිබුණි . වත්තේ ගැහැණියක විසින් සිටුවූ සැල්ලි ගෙවීම පැහැර ගත්ත දැ විටෙක යූයා අක්කා මෙසේ කෝප වනු මා කොපමණ දැක ඇතිමුත් අපේ අම්මා කටදාටත් යූයා අක්කා සමඟ එවන් ගනු-දෙනු වල යෙදෙන බවක් මා අත් දැක නැත. යූයා අක්කාගේ මෙවන් හදිසි කඩාවැදීම් වත්තේ කවුරුන් හැදින්වුවේ "ස්කාර්ට්ලන්තියාඩ් එකේත් බැසීම" යනුවෙනි.

"ඇප සුගතයක් , උඩුකුළු වරින් කොල්ලකෙන් අහපත් හැරීමට උගා අපේ දිනැ අපේ කෙල්ලට පාඩන් උනන්තන්ද නැත්තන් ඒකින් එකක් මගුල් තටන්තද කියලා"

මගේ හිස් මුහුණින් පටන් ගත් ක්ෂණික විදුලි ධාරාවක් දෙපතුල් දක්වා කාන්දුවන සෙයක් මට දැනුණි . ඒ මොහොතේදී අම්මාගේ මුහුණේ ස්වභාවය අනවබද දැයි දැකගන්නට මට බලවත් ඕනෑ කමක් ඇතිවුණි. එතෙක් කඩ කැල්ල ඇතුළේ හුන් අම්මා බඩු කිරීමත් සිටියේ ගෙට පිටුපාගෙනය. අම්මාගේ මුහුණේ පින්මෙය , කෝකය හා උනුදුලු සම්මිල වූ කටුක හැසිරීම් ගොන්නක් ඇදී තිබෙනු ඇතැයි මම අනුමාන කළෙමි.

"මින් මතනට මෙය කෙල්ලට උගෙන් පාඩන් නැ කියනන් අක්කේ . මං මේ හොඳින් කියන්නෙ සුගතයක්ඊළඟ වංගියේ මං කිය කියා ඉන්නේ නැහැ අපේ උපාලිට කියලා බිකගේ හතර හතරේ කඩවනවා මිනිසක්"

කොතරම් නොකිසිවු කිවද යූයා අක්කා පිටව ගියේ අම්මාගෙන් සබන් කැල්ලක් ද මිලට ගෙනය . ඇ පිටවන ගොස් හෝරා කිහිපයක් ගෙවුනද අම්මා මගේ මේසය කරා නාවේ මන්දැයි මම දෙහිසියාවෙන් පසුවුනෙමි. කුසියේ කාරාමයෙන් වතුර වැස්සෙන හඬ අහවත් වලං ගැටෙන හඬ නැගුනේත්, අම්මා කෑම කා අහවත් වී භාජන සෝදනවා ඇතැයි මම සිතුවෙමි. හඬ නොනැගෙන්නට කුසියට කර පොවා බැඳු මා දුටු අම්මා මුට පුරා සිනාසුණාය.

"අපේ මෙය පුනේ , මේ බන් සිංහ අර නන්දෙන්නේ බඳු කුක්කට දිලා වරෙන්."

අම්මාගේ කිසිදු වෙනසක් නැත. හිකරුණේ කලබලයට පත් වී සිටියේ මාය.

"ඇයි අම්මේ , නන්දෙ මාමා ආයෙම ගමේ ගිහින්ද ?" මම හිදුනෙමි වචන ගලපන්නට නැතහුනේ සාමාන්ය තත්වයට පත්වීම සඳහාය .

"මගේ මය තාගියෙක්ගේ කෙල්ලක් කොටහළු වෙලාය කියලා බැල්ලපිටි ගියේ."

හාල්මැස්සන් ඉහට බැඳුමක් සමගින් පදමට ඇනු බිහින් පිරවූ මිකිරි හට්ටිය අතට ගෙන මම අම්මාගේ මුහුණ දෙස බැඳුවෙමි.

"යූයා අක්කට පියසුනේ අම්මේ, මගෙයි සන්සාරාගෙයි එතෙම එකක් නැ. "

අම්මා මා දෙස මොහොතක් බලා සිටියාය.

"මං නොදන්නවද සි බං උමේ වින්තිය . හා හා විජනට මික කුක්කට පුල වරෙන් . මට නොටුළනට යන්නේ මිනේ එළඹා එනේ නේන"

ඒ අපේ අම්මාගේ හට්ටිය . ඇ කෙසරන් තවමත් පලා නොගිය සැරිගනු ගැමි ගැහැණියට ඉව කරන මගේ මගස සිරිපා කරුණා කළ තරමට සන්සුන් වේ. අම්මා පොළේ ගොස් එනතුරු කඩ කැල්ල බලා ගැනීම මට පැවරුවනේ මම පත්තරයක් රැගෙන සැල්ලි ලාවුවට අසල වූ වල් පුටුවට බර වුනෙමි.

"ආ..... කැමිපස් මල්ලි"

දෙවැනියෙන් හැර විලි මාමලාගේ ගෙදරට යමින් සිටි "ඩප්පි හිනාල්" මා කඩයේ සිටිනු දැක කෑ ගැසුවෙමි . වත්තේ කවුරුන් මට වරින් ඇයා හෝ වරින් මල්ලි

යනුවෙන් ඇමතුමේ මා පාසල් යන අවධියේය . මා විශ්වවිද්‍යාලයට තේරුණු බව දැනගත් දා පටන් මට වඩා වයසින් වැඩිමහළු වූ සැවොම කැමිපස් මල්ලි නමින්ද මට වඩා බාල කුඩාවන් කැමිපස් ඇයා නමින්ද මා ඇමතීමට ඉඩෙහිම හුරු වූහ. ශ්‍රීසියා අක්කා පමණක් තවමත් මට වරින් මල්ලි කියුවද සන්සාරා මා කැමිපස් ඇයා ලෙසින් අමතයි .

කඩයේ ඉදිරිපස සවි කළ ලේලි තටුවට ගැවෙන

නොගැවෙන තරමට ලං වූ ඩප්පි හිනාල් වම්පාදය බිමට බර කර බයිසිකලය මතටම වී මා සමඟ කතාවට පැටුණේය .

"සිරිපා කාන්තාව ඇවිත් අපේ සුඛණා නැන්දට අද උදේ සැද්දෙන්දාල මෙතන පාසිය ඇමතුමල නේද ?"

"නෑ අයියේ මේ හිකා"

මම දෙප්පිපවෙන් පසුබැටෙමි. හිනාල් විශාල දුම් රොටුවක් වාතලයට මුසු කර සිගරට් ෆිල්ටරය බිමට දමා පැතුරුවිය.

"කැමිපස් මල්ලි , අප්පෙටි ගහන්නෙනා. සිරිපා කාන්තාවට තව වැඩි කල් මහොම සැද්ද ආත්ත ගම්බුටෙන්ගේ නැහැ . අරිද මල්ලි . එතෙතන අපි කැපුණා හොඳේ."

හිනාල් හික්ම ගොස් තරමක් වේලා යන තුරුත් සිගරට් ගද අවට වාතයේ ඉතිරි වී තිබුණි. අම්මා එන විට තරමක් රැ බෝ වූ අතර මම ඉස්කෝප්පුමේ මීටි තාප්පය මතට වී සටහනක් බලමින් සිටියෙමි.

"කඩේ වැනුවේ කියෙටයි මෙය පුනේ?"

"දැන් ටිකකට කලින් අම්මේ"

"මෙය පුනාගේ පාඩම් වැඩි පාඩු වුනාද ?"

"නාම ඒ තරන් ගොඩක් වෙලා අරන් පාඩම් කරන්න ඕනේ නැහැ . විනාගෙට තව කල් තියෙනවා අම්මේ"

"නැබැඳ , හිටින්න මං කතට සිංගක් වික්කොරන් එන්නන්"

අම්මා කුසියට දිව ගියේ නළලක රැඳී ඩා බිඳු සාර පොයටින් පියලමිනි. තාන්තා සමඟ මිතුරු වී කුප්පියා වත්තට දින නවා ගම් , අද වන විට අම්මා සිරිපා සෙවිණේ ගොවි ගෙදරක බිරිඳක් ව සුවපත් දිවියක් ගෙවනු තිසැකය . අම්මා මේ හිසැර බිමට පහින වූ වටිනා බිජුසකැයි මට සිතෙන වාර ගණන අනන්තය . එතෙක් තාන්තා මියෙන තුරුම අම්මාට අවංකව හා ලබාගැනීමට පිටත් වූ බව මම සිහි කළෙමි .

තේ කෝප්ප දෙක රැගෙන ඉස්කෝප්පුවට පැමිණි අම්මා පඩිය මත හිඳ ගත්තේ දෙවැනි දෙස උනන්දුවෙන් බලමින් වැදගත් යමක් කීමට මෙනි.

"මට සරා කෙල්ල හම්බුනාගේ දැන් බස් එකක් එද්දී 'අම්මා පහන් හඩින් කටාව පටන් ගන්නාය . 'ඉතින්"

කෙටිකතාව

"ඒකි කාන් එකක හරි බයිසිකෝප් එකක් බලන්න ගිහිං , ඒ ටිකට දෙන සිරිපා ට අනුවෙලා "

කෝප්පය අඩියේ ඉතිරි වූ තේ මන්ඩි ටික මිදුලට විසි කල අම්මා අල්ලේ වූ සිහි කැට ටික ගවුම් සාය පිටුපස

කමල ට හුණු ආලෝකයක් නොවේ දැයි මට දැන් කල්පනා වේ. ශ්‍රීසියා අක්කා අහස උසට ප්ලාට්ටිනා පොදි බඳින්නේ සරා "ඉස්කෝප්පේ නෝනා" කෙනෙකු වී කුප්පියා වත්තට එනතුරුය. ශ්‍රීසියා අක්කාත් , සන්සාරාත් , කුප්පියාවත්ගේ ගැහැණු මිනිසුන් සියලු දෙනාත් කෙරෙහි හටගත් ලෑල්ලන්කම මගේ හදවතේ කොකක බරට

කටුසු වෙස්

උලමින් ගැහි සිටියාය .

"සිරිපාට හැක උමවලු. ඇත්ත වින්තියක් ඒකි දන්නැහැල්ලු. සරා කෙල්ලට හිතට අමාරැයි උමට කතාවක් නැදුනට . ඒකිට උම සහෝදරයෙක් ගාගයි . අපරාදේ යස කෙල්ල , මුත් ඉස්කෝප්පේ යවන සැල්ලි වලින් කිහිලියෝ ටිකක් හැදවුනත් සිරිපා ට මයිට ලාබයි."

සැහෙකින් මගේ කෝපය අවිඳුකද අම්මා වෙතින් ලද තොරතුර , උදේ පටන් සිතට දැනුණු පීඩාකාරී සිතුවිලි ඉවතට ඇද දමා මා අස්වසාදීමට සමත් විය. ඒත් සමගම සරා නොමනා දෙකක පටලවී ඇතැයි කෝකයක් මා තුල ගොඩනැගුණි. පසුතියදා ගුණෝත්තර ශ්‍රේණි පාඩම උනන්දුවදී සරා සිටියේ වෙන කල්පනාවක බැව් මට සිහි වුණි. ඇගේ දිගටි දෑසේ තැවරී තිබුණු වචන ඒ අගියක මුව

තැමිපත් විය.

සතිඅන්තය හිමාවී එළඹේ සඳුදා බස් නැවතුමට පයින් ගමන් සිටි මා පසුකරමින් වේගයෙන් ගමන් කළ ශ්‍රී යා අක්කා මා හඳුනාගෙන ගමන් වේගය බාල කලාය. අවිඳිවෙලට සාරිය පටලවා ගත් අතේ කොණ්ඩය අවුල් වී දෑස ඉදිමී තිබුණි.

"මං මේ පොලිය සහවා මල්ලේ" ඇ කීවේ කෝකයෙනි .

"ඇයි අක්කේ මොකුත් කරදරයක්ද ?"

"සරා අර ඩප්පියා එකක අද පාන්දර පැහල ගිහින්ගේ . අපරාදේ මං උමට කැනෙනුවේ . උමේ වරුනෙම කියෝපු නන්ද මං උන්නෙ පැලඳිලිව උමින් එකකයි කියලා. මදු නොලා"

කෙල්ලියක් සමඟ බර සුසුමක් පිට කළ මී අන එක කෙස දෙස දෑස් පුළු වී කර බැඳුවාය .

"නැටව් එනෝ මල්ලේ, මං ඒක යන්න . මේත් උමේ ගිය මායේ පැහි පිය"

මුදල් නෝට්ටු දෙක මගේ අත මීට මොළවා බසයට හැරගත් ඇ හිස් අසුනක් සොයමින් දෑස වෙහසනු මම දුටුවෙමි.

හමු වූයේ දැවකතෙර පිපාසාවෙන් පෙළෙන ගිණිගත් වූ හදවතට සිසිල් පැන් වපුරමින...
සිතැහි හුඹ වෙත ඇදී ...
ඔබ නික්මගිය කලට අහස සහ ලඟපාන නිරන්තරයෙන් ඇදී ගුණ සුවද විසිර ඇත...
හිතයක් සේ දකිමි ඔබේ රුව නිරතුරුව මාගාවත් ලෙසම හදවතෙහි දැහකරන...
සීතාවියක් සඹ මම රාම කුමරුවන නොදෙනු මෑත හද තුලට රාවණව ලැහ ගන්න...